

[Viggo Starcke.]

lige frihedsfjendske, lige lidet troende på arbejdernes evner til at klare sig selv. Den rødbrune farve hos kommunisterne og den mere ferskenfarvede rødme hos socialdemokratiet er kun skuffende varianter af samme krigsmaling.

Efter at den højtærede finansminister i forrige måned sagde til mig, at han ville skænke mig Karl Marx, var det måske nok godt at vide, hvad socialdemokratiet så egentlig har tilbage.

Hvis man endnu en gang må citere den højtærede statsminister her i tinget, vil jeg gerne fortælle, hvad statsministeren fortsatte med:

„Ingen af de historiske danske partier bekender sig til denne principielle liberalisme — jeg regner ikke dr. Starcke og hans såkaldte „politik“ for historisk, hvorimod jeg tror, at Henry George's tanker vil leve.“

Hvis statsministeren eller regeringen sidder inde med oplysninger om forskelle mellem retsforbundets politik og Henry George's tanker, vil jeg bede dem komme frem med dem her. Retsforbundet vil jo netop lægge grunden for en virkelig levedygtig liberalisme på handelens og erhvervslivets område ved at åbne adgang for de fattige til jord, til byggegrund og til erhvervsmuligheder gennem den grundskyld, som Henry George kæmpede for, og som socialdemokratiet og den højtærede statsminister selv for få år siden gik ind for.

Hvis den højtærede statsminister ved historiske partier forstår de fire forhistoriske partier, så forstår jeg ham. Men den vigtigste del af historien ligger i fremtiden, og dér vil vi gerne have et ord med at sige. De fire forhistoriske halv- og helsocialistiske partier vil tilsyneladende gerne liberalisere, men de vil først skabe forudsætningerne for at fjerne restriktionerne. Selv et liberalt parti som venstre vil skabe forudsætning for at fjerne restriktionerne ved først at fjerne de følger, som restriktionerne afstedkommer. Har det aldrig slået den højtærede statsminister og regeringen, at efter 5 års bestræbelser for at skabe forudsætningerne for restriktionernes fjernelse har man nu skabt en tilstand, hvor regeringen overvejer at indføre flere restriktioner for at få færre restriktioner, hvor regeringen vil standse liberaliseringen for at skabe forudsætningerne for at fortsætte liberaliseringen. Værre gammelkoneliberalisme skal man lede længe efter. Statsministeren ser med et stivnet blik ned over de rygende ruiner af sin egen sammenbrudte politik. Han har

villet liberalisere uden at vide, hvad frihed er. Med fortøttet energi er han fløjet bums mod vinduesruden som en summende humlebi, der ubevidst drages af lyset udenfor. Ville det ikke være en god udvej først at lukke vinduet op? (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: for brisen!). ... Ja, frygt ej for de vilde drenge....

Den højtærede statsminister siger, at der skal liberaliseres på lige vilkår, men højtærede statsminister: fordi naboerne lukker deres vinduer i for at kunne leve i indelukket luft med deres plydsmøbler, behøver vi dog ikke også at lukke vore vinduer for den friske brise. På den måde får vi aldrig frisk luft i stuen og aldeles ikke i denne sal.

Retsforbundets politik er klar og enkel. (*Munterhed*). Vi vil afskaffe restriktionerne — er det ikke let forståeligt —, fordi vi i frihed og under ansvar kan købe flere varer end under det indelukkede system. Erfaringen viser os det. Derfor går vi imod vareinspektoratet. Vi vil afvikle tolden og dens varefordyrende virkninger og dens deformerende fejlinvesteringer. Derfor har vi foreslået en toldafviklingskommission. Denne kommission er ikke blevet nedsat, og udvalget er ikke blevet færdigt med sit arbejde. Vi afventer endnu besvarelse fra den højtærede finansminister, men måske vi kan komme tilbage til sagen i næste samling. Retsforbundet vil løse jordspørgsmålet. Derfor har vi arbejdet for den grundskyldskommission, som partierne nu under den højtærede regerings ledelse sidder og arbejder i. Det vil være en inspiration for andre frisindede lande, hvis vi snart kan nå frem til et resultat. Det forbavtede mig derfor noget, da jeg i en socialdemokratisk avis så, at det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, dette tings højtærede formand, har udtalt, at nu interesserer retsforbundet sig ikke længere for grundskyld. Han burde have oplyst sine tilhørere om, at det var en forkert oplysning, for det, som har været fremme i den sidste tid, er jo grundstigningsskylden, og det er ikke vor kærlighed eller vor opfindelse. Vi går med til den, men tilskriver den ikke dybtgående sociale virkninger, således som den er udformet. For at bruge et billede: det, som retsforbundet er ude efter, er hele jordværdien, hele osten. Det, som grundstigningsskylden vil give befolkningen, er ikke osten, men osteskorpene. Under den høje regerings ledelse er der nu kommet så mange undtagelsesbestemmelser og fradragsregler, at det væsentligst er hullerne i osten, befolkningen får, og de er meget lidt nærende.

Retsforbundet vil et øjeblikkeligt skattestop og en hurtig afvikling af skatterne.